

Sygn. akt IV KK 186/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **S. M.**

skazanego z art. 178 a § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 lipca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 23 września 2008 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę S. M. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Asesor Prokuratury Rejonowej oskarżył S. M. o to, że w dniu 11 lipca 2008 r. w W., kierował po drodze publicznej rowerem będąc w stanie nietrzeźwości – wyniki badania alkotestem: 1.03 mg/l, 1.16 mg/l i 1.07 mg/l, tj. o przestępstwo z art. 178a § 2 k.k.

Jednocześnie oskarżyciel publiczny dołączył do tego aktu oskarżenia wniosek, sporządzony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych kar:

- jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat próby,
- grzywny w wymiarze pięćdziesięciu stawek dziennych po 10 zł każda,
- zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres czterech lat,
- świadczenia pieniężnego w kwocie stu złotych na cel wskazany przez Sąd,
- podanie wyroku do publicznej wiadomości (k. 15-16).

Sąd Rejonowy w N. wyrokiem z dnia 23 września 2008 roku, wydanym na posiedzeniu:

- I. uznał oskarżonego S. M. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierzył mu karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na dwuletni okres próby;
- II. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. M. grzywnę w wysokości pięćdziesięciu stawek dziennych przyjmując że jedna stawka jest równa kwocie 10 złotych;
- III. na podstawie art. 42 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres czterech lat, licząc od daty uprawomocnienia się wyroku;
- IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. M. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie stu złotych na rzecz Szpitala Specjalistycznego [...] z przeznaczeniem na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych;
- V. na mocy art. 50 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. M. środek karny w postaci podania niniejszego wyroku – wraz z danymi osobowymi

oskarżonego – do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jego treści na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w K. – na okres siedmiu dni;

VI. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego S. M. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości (k. 25).

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 1 października 2008 r.

Od powyższego wyroku kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w całości na korzyść S. M. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnianiu przez sąd wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wobec S. M. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z nim kary, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 178a § 1 k.k., poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności w rozmiarze przekraczającym górną granicę sankcji za przypisane oskarżonemu przestępstwo, **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w N. jest wadliwy, bowiem zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego wskazanych w zarzucie kasacji.

Jednym z warunków konsensualnego zakończenia postępowania - w trybie art. 335 § 1 k.p.k. – jest, aby propozycja przedstawiona we wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy czyniła zadość obowiązującym przepisom prawa karnego materialnego.

Jeżeli zatem treść porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a oskarżonym nie spełnia wymogów przepisów prawa, powinnością sądu jest dążenie do uzgodnienia za stronami stosownej modyfikacji wniosku, a w przypadku braku zgody na proponowaną zmianę – skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych zgodnie z dyspozycją art. 343 § 7 k.p.k. (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 listopada 2005 r., V KK 296/05, LEX nr 164332, z dnia 8

września 2009 r., sygn. IV KK 287/09, LEX nr 519609, z dnia 12 kwietnia 2011 r., sygn. II KK 45/11, LEX nr 794961, z dnia 12 lipca 2012 r., III KK 429/11, Legalis).

Sąd Rejonowy w N., co w realiach sprawy jest bezsporne, nie dokonał prawidłowej kontroli złożonego przez prokuratora wniosku. Wydając wyrok zgodny w całości w zakresie kary z treścią porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a S. M., ten Sąd nie dostrzegł, że przedmiotowy wniosek, odnośnie propozycji dotyczącej wymiaru kary pozbawienia wolności, został sformułowany w sposób sprzeczny z prawem karnym materialnym.

Występek określony w art. 178 a § 2 k.k. jest bowiem zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do roku i jest to sankcja, która obowiązuje niezmiennie od daty wejścia w życie tego przepisu, tj. od dnia 15 grudnia 2000 r.

Karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, która została wymierzona oskarżonemu w następstwie uwzględnienia przez sąd wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. orzeczono zatem powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia, przewidzianego za przestępstwo stypizowane w art. 178 a § 2 k.k.

Jak trafnie podnosi Prokurator Generalny w uzasadnieniu kasacji powyższe uchybienie jest skutkiem naruszenia przez Sąd Rejonowy w N. dyspozycji przepisu art. 343 § 7 k.p.k., poprzez zaniechanie dokonania prawidłowej kontroli wniosku, o którym mowa w art. 335 § 1 k.p.k. Wniosek prokuratora pozostał bowiem w sprzeczności z treścią art. 178 a § 2 k.k. i z tego powodu brak było podstaw do jego uwzględnienia i wydania wyroku w trybie przewidzianym w art. 343 k.p.k.

Poza sporem jest, iż podane uchybienie w sposób oczywisty wywarło wpływ na treść zaskarżonego wyroku, gdyż doprowadziło do orzeczenia wobec S. M. kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym ustawowe granice kary przewidziane przepisem art. 178a § 2 k.k.

Prokurator Generalny w uzasadnieniu kasacji nadto wskazuje iż postanowieniem Sądu Rejonowego w N. z dnia 10 listopada 2010 r., zarządzono wobec S. M. wykonanie kary jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w sprawie VII K .../08, a postanowieniem Sądu Rejonowego w N. z dnia 8 stycznia 2013 r., w sprawie II Ko .../12 zawieszono wykonanie tej kary

na dwuletni okres próby, co rzecz jasna stwarza możliwość zarządzenia jej wykonania w tym okresie.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 5 k.p.k. i art. 537 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.